

[Stegger Nielsen.]

Jeg skal ikke opholde mig ved Afsnit 3, der vedrører Lærerne. De Bestemmelser, man her har fastsat for Ansættelse og Af-lønning af de nye Timelærere paa Landet, finder jeg rimelige. Derimod finder jeg ikke, at Bestemmelsen om, at et Forskolelærerindeembede ved Ledighed skal omdannes til et Embede for en eksamineret Lærerinde, er indlysende rigtig. Er Forskolelærerinden dygtig, saa er hun dygtig, og er hun dygtig i en treklassedelte Skole til at undervise Børn paa over 10 Aar, maa en Efterfølger ogsaa kunne gøre det, naar hun har samme Ud-dannelse som den, der forlader Embedet.

I øvrigt vil jeg takke Ministeren for, at Forskolelærerinden herefter kan anvendes i den treklassedelte Skole. Herved vil mange firklassedelte Skoler i Danmark blive omdan-net til treklassedelte Skoler, og det venter man meget paa. Det er noget af det i Lovforslaget, man er overordentlig tilfreds med.

Det er ligeledes praktisk, at det nu er slaaet fast, at Forskolelærerinden kan anvendes som Underviser ogsaa i Gymnastik for større Piger, i kvindelig Haandgerning og i kvindelig Husgerning. I Parentes be-mærket synes jeg ikke, det hører hjemme under dette Lovforslags Behandling at tale om Forskolelærerindens Uddannelse. Jeg synes, det maa være indlysende, at Forskole-lærerinden i Regelen er dygtig til Smaabørns-undervisning, naar hun har anvendt halv-andet Aars Uddannelse udelukkende til Praktik, som jeg har haft Lejlighed til at følge det paa Femmers Seminarium, da min egen Datter læste der. Det er jo klart, at naar Tiden anvendes udelukkende til praktiske Øvelser med Børn, maa Lærerinderne blive dygtige Undervisere, hvis de ellers egner sig til det. Og Forskolelærerinderne i Danmark har gjort et godt Arbejde.

Vedrørende Folkeskolen i København mener jeg at vide, at der er et Par Ting af mere praktisk Karakter, som man kunde ønske rettet. Jeg er ikke i Øjeblikket, da jeg ikke kunde komme i Forbindelse med Kommunelærerforeningens Formand, i Stand til at redegøre derfor, men jeg forbeholder mig at drage det frem i Udvalget.

Jeg finder ikke, at Diskussionen om Tilsynsloven skal tages op ved denne Lejlighed, men jeg finder, at man i Lighed med, hvad man skaber for det øvrige Land, hvor man nu giver Sognepræsten Indseende med og Ret til at udtale sig om Kristendoms-undervisningens Timetal og Anbringelse paa Undervisningsplanen, bør give den samme Ret i København. Det ønsker jeg, selv om man siger, at der ikke blev skabt

noget gejstligt Tilsyn i København, saa det halter. Det var jo muligvis fejl, at det ikke blev skabt, men i alt Fald vil det være baade logisk og mest forsvarligt over for dette Fag, at de samme Bestemmelser, som nu bliver gennemført for det øvrige Land, kommer til at gælde i København. Vi ønsker derfor en Præst eller Provst ud-nævnt af Københavns Biskop til at give en Erklæring til Undervisningsplanen om dette Forhold.

Der er enkelte Spørgsmaal, som jeg ikke vil drage frem nu, men som jeg vil om-tale under Udvalgsbehandlingen. Der er saaledes Undervisningspligtens Indtræden og Ophør, der er Bestemmelsen i § 57 om Forbud mod Børns Anvendelse til er-hvervsmæssigt Arbejde og forskellige andre Ting. Det venter jeg med og vil saa slutte med et Par Ord om det økonomiske Grund-lag.

Det siges i Lovforslagets § 63, at der aarlig vil kunne ydes indtil 900 000 Kr. til Kommunerne til Byggeudgifter, kan vi sige, til Hjælp til Opførelse af de Bygninger, der vil blive nødvendige, under visse nær-mere Betingelser for Arbejdets Udførelse o. s. v. Kapitaliseret vil dette, som nævnt af den højtærede Minister, sige, at der rundt regnet gives et Beløb af 30 Mill. Kr. til Gennemførelse af Nyordningen. Det kan efter min Mening ikke gaa, at vi ordner det paa den Maade; for sæt nu, at dette Million-beløb ikke er tilstrækkeligt, at Reformen bliver dyrere, ja, meget dyrere! Som det er sagt her i Dag: Ingen kan jo sige noget der-om. Men hvad saa? Hvilke af vore Kom-muner bliver det saa, der ikke skal have noget? Hvad skal de overhovedet have? Nej, det maa gøres paa en anden Maade, men det er der ikke nogen Grund til at udtvære her; det maa vi tales ved om i det kommende Udvalg, hvis der da overhovedet bliver Mulighed for at tale sammen. Efter min Mening maa Ordet „indtil“ udgaa. Jeg tror ogsaa, man bliver nødt til at klare sig uden talmæssige Begrænsninger og maa holde sig til saadan noget som „Halv-delen“.

Vi er ikke klar over, hvad Reformen vil koste, men vi er klar over, at den vil kræve nye Lærere og Nybygninger i stor Stil. Jeg gør opmærksom paa, at en Lærer kun er pligtig at have 36 ugentlige Timer, men 6 480, som Lovforslaget kræver, giver 46 ugentlige Timer, altsaa 10 mere, og de skal jo saa bestrides af en anden, hvilket vil kræve et nyt Lokale. Hele dette Lokale-spørgsmaal er et meget stort Spørgsmaal, som det er overmaade vanskeligt at overskue,